

ชื่อหนังสือ:	รอยมาร
ผู้แต่ง:	พิชชา
สำนักพิมพ์:	ศิลปบรรณาการ
ปีที่พิมพ์:	2554
ราคา:	350 บาท

บ้านอัครราช เป็นตระกูลที่มีฐานะดี สืบเชื้อสายมาจากต้นตระกูลเก่าแก่ คุณหญิงรุจาเป็นประมุขของบ้านมีลูกชายอยู่ 2 คนคือ ประมุขและประจักษ์ ประมุขแต่งงานกับวิจิตรา มีลูกสาวคนเดียวชื่อ เมธาวิหรือเม ทำงานแล้วโดยช่วยงานที่บริษัทของประมุข ส่วนประจักษ์แต่งงานกับศรีอำไพ มีลูกสาวคนเดียวเช่นกันชื่อ สไบนางหรือบี ตอนนี้เรียนม.6 เตรียมตัวสอบ Entrance ตอนนีประจักษ์และศรีอำไพเสียชีวิตแล้วทำให้สไบนางอยู่ในความดูแลในฐานะหลานสาวคนโปรดของคุณหญิงรุจาผู้เป็นย่า เมธาวิเป็นคนเก่ง ทุกสิ่งต้องดีที่สุดสำหรับชีวิตของเธอ ส่วนบีเป็นเด็กไร้เริง ชอบเล่นสนุก เป็นที่รักใคร่เอ็นดูของบรรดาบ่าวไพร่ในบ้านมาก เพราะว่าบีไม่ถือตัวและให้ความเคารพทุกคนเสมือนญาติผู้ใหญ่

บารมีเป็นเพื่อนสนิทกับประจักษ์น้องชายของประมุข ซึ่งในอดีตประมุขได้หลักฐานมาว่าพ่อแม่บารมีชายของเดือนและมียาเสพติดไว้ในครอบครอง และได้นำกำลังทหารมาตรวจค้นพร้อมทั้งยึดข้อหาและจัดการฆ่าพ่อกับแม่บารมีตาย บารมีพาน้องสาวคือศรีอำไพหนีรอดไปได้ บารมีได้นำศรีอำไพมาฝากไว้ที่บ้านคุณหญิงรุจา และบอกว่าจะไปพำพิชิตยาซึ่งเป็นคู่หมั้นของเขามาฝากด้วย ซึ่งคุณหญิงก็รับปากจะดูแลให้เป็นอย่างดี เมื่อบารมีกลับไปที่บ้านก็เห็นว่าบ้านถูกเผาและพ่อแม่ตายหมดแล้ว บารมีแค้นใจประมุขมากพร้อมปฏิญาณกับตัวเองว่าจะแก้แค้นประมุขให้ได้ และเวลานั้นก็ได้มาถึงแล้ว... เมื่อประมุขติดการพนันและเป็นหนี้หลายสิบล้านบาท ตอนนีก็ได้้นำบ้านอัครราชมาจำนองกับคน โดยขอใช้หนี้ด้วยการยกเมธาวิให้

แต่งงานกับลูกชายคืออุปมาหรือมาร์คแทน ประมุขคิดว่าหากแต่งงานกันแล้วก็จะให้จดทะเบียนกันและขอ
บ้านอัครราชคীন

บารมีมาที่บ้านคุณหญิงและทวงบ้านอัครราชคীন พร้อมทาบตามเมให้แต่งงานกับมาร์ค ตอนแรกเม
ขัดข้องเพราะว่ามีแฟนอยู่แล้วคืออาทิตย์ ซึ่งวิจิตรชอบมาก แต่เมื่อเมกับมาร์คเจอกันก็เกิดความชอบพอและ
ตกลงแต่งงานกับมาร์คในที่สุด ทำให้อาทิตย์เสียใจมากและมาสนิทกับบีแทน ส่วนอีกคนที่แอบหลงรักเมมา
ตลอดก็คือ ชันษา เพื่อนบ้านและเพื่อนสนิทของบี บีรู้มาตลอดว่าชันษารักเมมาก แต่ก็รู้อีกเหมือนกันว่าคน
อย่างเมไม่มีวันชอบชันษา ชันษาเสียใจที่เมไม่เคยมองเห็นตนในสายตา จากความรักจึงกลายเป็นความแค้น
ทำให้ในคืนก่อนวันแต่งงานชันษาแอบเข้าห้องเมและข่มขืนเมและลักพาตัวไป ระหว่างทางที่ชันษาพาเมหนี
นั้นก็เกิดอุบัติเหตุ ชันษาคายคาที่ ส่วนเมบาดเจ็บสาหัส

เช้าวันแต่งงานเกิดความโกลาหลใหญ่เพราะว่าเจ้าสาวหายตัวไป เพื่อความกลัวเสียหน้าที่แขกมาเต็ม
บ้าน ทำให้บีต้องกลายเป็นเจ้าสาวแทน งานแต่งเป็นไปด้วยความทุลักทุเลด้วยความไม่เต็มใจของทั้งบ่าวสาว
แต่เมื่อถึงเวลางานเลี้ยงฉลองแต่งงาน มาร์คที่ทราบข่าวว่าเมอยู่โรงพยาบาลก็รีบออกจากงานไปหาเม ทำให้บี
ต้องอับอายแขกเหรื่อมากที่เจ้าบ่าวออกไปจากงานและไม่กลับมาเข้าพิธี บารมีโกรธมากจนต้องขอโทษแขก
ที่มาร่วมและประกาศยกเลิกพิธีกะทันหัน เมื่อมาร์คกลับมาทราบข่าวบารมียกเลิกงานฉลองแต่งงานไปแล้วก็
รู้สึกผิด บารมีประกาศห้ามหย่าโดยเด็ดขาดเพื่อเป็นการสั่งสอนมาร์ค

หลังแต่งงานมาร์คกับบีมาอยู่บ้านเดียวกัน นอนห้องเดียวกัน แต่ก็มีปากมีเสียงกันตลอด แต่เมื่ออยู่
ด้วยกันทุกวันๆ ความร่าเริงสดใสของบีที่เมจะทำให้โลกของมาร์ควุ่นวายขึ้น แต่ก็ทำให้มีชีวิตชีวามากขึ้น
ด้วยเช่นกัน มาร์คเริ่มมองบีในทางที่ดีขึ้นและเริ่มทำดีกับบีมากขึ้น แต่ความสัมพันธ์ที่กำลังดีขึ้นนั้นก็สะดุด
ลง เมื่อเมธาวิกลับมาทวงตำแหน่งเจ้าสาวคืน บิดใจมากแต่ก็รู้ตัวว่าเป็นแค่เจ้าสาวตัวสำรองและมาร์คก็คง
ดีใจที่จะได้หย่ากับบีและไปแต่งงานกับเมเหมือนเดิม แต่เมื่อบีย้ายไปอยู่บ้านคุณย่าเหมือนเดิม มาร์คและบีก็
เริ่มรู้สึกว่าชีวิตขาดอะไรบางอย่างไป

เมท้องและเริ่มเร่งรัดให้มาร์ครีบจัดงานแต่งงานโดยเร็ว ทั้งๆ ที่มาร์คปฏิเสธว่าไม่ใช่พ่อของเด็ก เม
เริ่มระรานและทำร้ายบีทั้งร่างกายและจิตใจจนคุณหญิง บารมี และมาร์คทนไม่ไหว บารมีให้บีหลบไป
พัก่อนที่ต่างจังหวัดและบอกให้มาร์คหย่ากับบีเพื่อเป็นการยุติปัญหาทั้งหมด ทั้งๆ ที่เพิ่งทราบความจริงว่า
มาร์คกับบีรักกัน คืนก่อนวันกำหนดหย่า มาร์คตามไปสารภาพความจริงกับบี ทำให้ทั้งคู่รู้ใจตัวเองว่ารักกัน

แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ รุ่งขึ้นทั้งคู่ก็ได้หย่าขาดจากกัน คนที่ดีใจที่สุดคงหนีไม่พ้นเม แต่เมก็เริ่มเห็นเหมือนกันว่า มาร์คไม่เหมือนเดิม เมเรียจจนแท้งลูกแต่ก็ยังไม่เลิกล้มความตั้งใจที่จะแต่งงานกับมาร์ค เมื่อเมเตรียมงานแต่งงาน มาร์คไม่สนใจงานแต่งงานเลย เมเริ่มสังเกตมาร์คมากขึ้นจนทำให้เมรู้ความจริงแล้วว่ามาร์ครักบี ไม่ใช่เมอีกแล้ว แต่เมก็ยังยืนยันจัดงานแต่งงานและจะเร่งวันแต่งงานให้เร็วขึ้นด้วย

คืนก่อนวันงานแต่งงาน คุณหญิงรุจาได้เรียกเมเข้าไปคุยด้วยและบอกความจริงที่ปิดบังมาตลอดว่า บีคือลูกสาวของประมุขกับศรีอำไพที่โดนประมุขข่มขืนจนท้อง และการแต่งงานของเมกับมาร์คก็คือการใช้หนีของประมุขที่ติดไว้กับบาร์มี ไม่ใช่เพราะว่ามาร์คสนใจเมและอยากแต่งงานด้วยอย่างที่เมเข้าใจ เมื่อเมได้รู้ความจริงทั้งหมดก็อึ้งและเริ่มคิดได้ ตอนเช้าวันแต่งงาน เจ้าสาวหายตัวไปอีกครั้งพร้อมกับจดหมายที่บอกว่า ให้บีแต่งงานแทนเมอีกครั้งเพราะว่ามาร์คกับบิรักกัน และให้สิ่งเป็นเหมือนของขวัญจากพี่สาว ส่วนเมตัดสินใจไปเมืองนอกเพื่อหลบเรื่องวุ่นๆ...มาร์คกับบิดีใจมากที่คราวนี้เป็นการแต่งงานของทั้งคู่จริงๆ สักที....เรื่องราวจึงจบลงด้วยความสุข

“มาร” หรือความแค้นจากรุ่นพ่อแม่ แต่มาสร้าง “รอย” หรือความเจ็บปวดให้กับรุ่นลูก

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้ให้แต่ความสนุกเพียงอย่างเดียว คนที่เป็นคอนิยายหรือคอละครก็อาจรู้ต่อนจบว่า ยังไงก็ *Happy ending* อยู่ดี แต่...อย่าลืมว่ากว่าจะจบสวยแบบนี้ได้ “รอยมาร” รอยนี้ก็ทำให้ใครต่อใครเจ็บปวดมากี่คนต่อกี่คนแล้ว เพราะความแค้นไม่เพียงแต่จะทำให้คู่แข่งของเราเจ็บปวดเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อไปถึงคนที่เกี่ยวข้องทั้งกับเราและคู่แข่งของเราด้วย...

ตัวละครจากในเรื่องนี้ได้สะท้อนให้ผู้อ่านเห็นอย่างชัดเจนแล้วว่า ความแค้นหรือการจองเวรไม่เคยให้คุณกับใคร... หากเราหยุดกรรม = เราไม่สร้างเวรต่อ ทุกคนก็จะมีความสุขไปตามครรลอง ดังที่พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่า “เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร” นั่นเอง.